

ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ МАТЛАБ ПРИ ВИВЧЕННІ ЦИФРОВИХ СИСТЕМ АВТОМАТИЧНОГО КЕРУВАННЯ

Приймак Б.І., доц., к.т.н., Сівак О.Ю., студент

кафедра автоматизації електромеханічних систем та електроприводу

Вступ. Як відомо [1], система Matlab була створена як мова програмування високого рівня для різних технічних обчислень. Вона увібрала в себе не тільки передовий досвід розвитку і комп'ютерної реалізації чисельних методів, накопичений за останні три десятиліття, але і весь історичний досвід становлення математики. Однією з найважливіших рис системи Matlab є можливість її використання для різноманітних науково-технічних задач [1, 2]. Зокрема, великі перспективи має застосування Matlab при вивченні теорії систем автоматичного керування (САК), у тому числі теорії цифрових САК.

Мета роботи. Метою цієї праці є демонстрування на конкретних прикладах можливостей практичного застосування системи Matlab при вивченні теорії цифрових (дискретних) САК.

Матеріали дослідження. Для формування прикладів використаємо систему, структурна схема якої зображена на рис. 1.

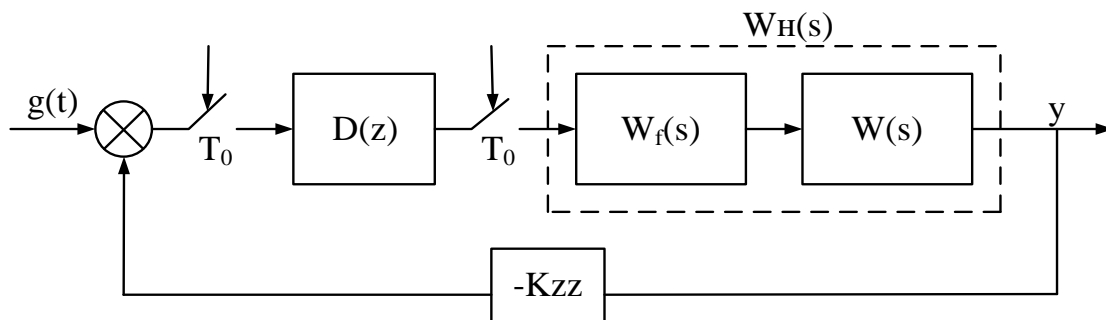

Рисунок 1 – Структурна схема цифрової САК

$$W(s) = \frac{K}{s(Ts + 1)}; D(z) = K_1 \frac{z - d}{z}; W_f(s) = \frac{1 - e^{-sT_0}}{s}, \text{ де } K, K_1, T, d - \text{ параметри}$$

передатних функцій; s – параметр перетворення Лапласа; z – параметр z -перетворення; T_0 – такт квантування.

Присвоїмо чисельні значення константам у середовищі Matlab:

$$K=8; K1=4; Kzz=1; d=0.9; T=0.1; T0=0.05.$$

Приклад 1. Сформувані у середовищі Matlab дискретну передатну функцію $D(z)$. Для розв'язання прикладу використовуємо функцію **tf**. Текст програми матиме вигляд:

$$D=tf([K1 -K1*d],[1 0],T0);$$

В результаті сформується передатна функція $D(z) = (4z - 3.6)/z$ для $T_0 = 0.05$.

Приклад 2. Отримати дискретну передатну функцію неперервного об'єкта. Для розв'язання прикладу використаємо функцію **c2d**. Якщо на вході неперервної частини немає фіксатора, то програма матиме вигляд:

$$W=tf([K],[T 1 0]);$$

$$D0=c2d(W,T0,'imp');$$

Отримаємо передатну функцію $D_0(z) = \frac{3.148z}{z^2 - 1.607z + 0.6065}$ із $T_0 = 0.05$.

Якщо на вході об'єкта розташовано фіксатор нульового порядку, то програма має вигляд:

```
W=tf([K],[T 1 0]);
Dl=c2d(W,T0,'zoh');
```

Отримаємо передатну функцію $D_1(z) = \frac{0.08522z + 0.07216}{z^2 - 1.607z + 0.6065}$ при $T_0 = 0.05$.

Приклад 3. Знайти дискретну передатну функцію розімкнутої системи, що визначається як $D_{roz}(z) = D(z) \cdot D_1(z)$. Програма у Matlab матиме вигляд:

```
Droz=D*D1;
```

В результаті отримаємо $D_{roz} = \frac{0.3409z^2 - 0.01816z - 0.2598}{z^3 - 1.607z^2 + 0.6065z}$ для $T_0 = 0.05$.

Приклад 4. Знайти передатну функцію замкнутої системи $D_z = D_{roz} / (1 + D_{roz} K_{zz})$. Для розв'язання прикладу використаємо функцію **feedback**:

```
Dz=feedback(Droz,Kzz);
```

В результаті матимемо $D_z = \frac{0.3409z^2 - 0.01816z - 0.2598}{z^3 - 1.266z^2 + 0.5884z - 0.2598}$ із $T_0 = 0.05$.

Приклад 5. Дослідити стійкість цифрової системи кореневим методом. Для розв'язання цього прикладу використаємо функції **pole** та **abs**. Імпульсна система n-го порядку стійка, якщо полюси її передатної функції (корені характеристичного рівня) $|z_i| < 1$, $i=1 \dots n$ [3]. Програма у Matlab матиме вигляд:

```
poles=abs(pole(Dz));
```

У результаті отримаємо вектор **poles** значень модулів коренів характеристичного рівняння, елементи якого дорівнюють: $|z_1| = 0.9335$; $|z_2| = 0.5275$; $|z_3| = 0.5275$. Отже досліджувана система стійка.

Приклад 6. Знайти в аналітичному вигляді дискретну передатну функцію об'єкта з фіксатором для зображеної на рис.1 системи. Для цього спочатку задамо символні змінні командою **syms**. Далі сформуємо неперервну передатну функцію. Потім виконаємо зворотне перетворення Лапласа за допомогою функції **ilaplace**. Після цього перейдемо до дискретного часу, замінивши $t = nT_0$. Тоді зробимо z-перетворення за допомогою функції **ztrans**.

```
syms K T s n T0 z
```

```
W1=K*(1/(T*s^3+s^2));
```

```
L=ilaplace(W1);
```

```
L1=K*(n*T0-T*(1-exp(-n*T0/T)));
```

```
Ds=ztrans(L1)*(z-1)/z;
```

У результаті отримаємо: $D_s(z) = \frac{z-1}{z} \left(\frac{KT_0z}{(z-1)^2} - \frac{KTz}{(z-1)} + \frac{KTz}{z - \exp(-T_0/T)} \right)$;

Якщо сюди підставити чисельні значення, то результат співпаде з отриманою у прикладі 2 $D_1(z)$.

Як відомо [3], в задачах синтезу цифрових регуляторів широке застосування знайшов метод псевдочастотних логарифмічних характеристик.

Приклад 7. Отримати для заданої дискретної передатної функції псевдочастотну. Для цього прикладу використаємо функцію **d2c**, що реалізує перетворення Тастина $z = (2 + T_0s)/(2 - T_0s)$. Текст програми матиме вигляд:

$R = d2c(D1, 'tustin');$

У результаті отримуємо псевдочастотну передатну функцію

$$R(s) = \frac{-0.004065s^2 - 1.797s + 78.37}{s^2 + 9.797s},$$

де $s = j\lambda$; λ – абсолютна псевдочастота.

Приклад 8. Побудувати логарифмічні амплітудні характеристики (ЛАХ) вихідної частотної і псевдочастотної функцій. Для розв'язання цього прикладу використаємо команду **bodemag**: $bodemag(W, 'r', R, 'b--');$

У результаті отримуємо ЛАХ частотної і псевдочастотної функцій, які зображені на рис. 2, де крива 1 це $20\lg|W(j\omega)|$, а крива 2 це $20\lg|R(j\lambda)|$.

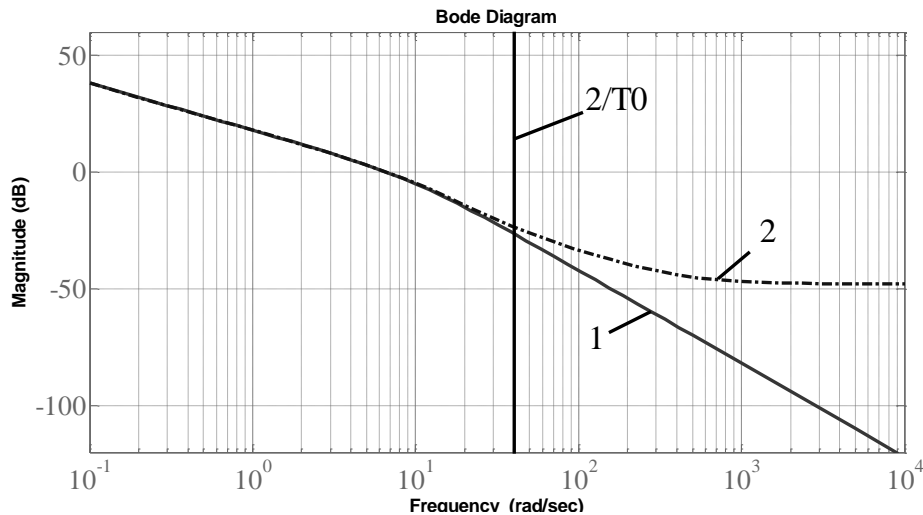

Рисунок 2 – ЛАХ частотної і псевдочастотної передатних функцій

Підсумки. За допомогою низки прикладів продемонстровано застосування програмного комплексу Matlab при вивченні теорії цифрових САК. Ці приклади можуть бути корисними і при проектуванні таких систем.

Перелік посилань

1. Дьяконов В.П. MATLAB 6.5 SP1/7 + Simulink 5/6 в математике и моделировании. – М.: СОЛОН-Пресс, 2005. – 576 с.
2. Медведев В.С., Потемкин В.Г. Нейронные сети. MATLAB 6. – М.: ДИАЛОГ-МИФИ, 2002. – 496 с.
3. Куо Б. Теория и проектирование цифровых систем управления: Пер. с англ. - М.: Машиностроение, 1986. - 448 с.